
[2025-94-RE](#)

Causa 2025-94-RE

(Felisberto Da Graça c/ Principat d'Andorra)

Número de registre 616-2025. Recurs d'empara

Aute del 10 de febrer del 2026

BOPA núm. 16, del 18 de febrer del 2026

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 14 de gener del 2026, per la representació processal de la Sra. Paula Cristina Felisberto Da Graça, mitjançant el qual interposa un recurs de súplica contra l'aute del Tribunal Constitucional del 18 de desembre del 2025 sobre la inadmissió a tràmit de la causa 2025-94-RE;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment els articles 38 i 89.2;

Vist l'autènticament del Tribunal Constitucional del 18 de desembre del 2025;

Escollit l'informe del magistrat ponent, Sr. Jean-Yves Caullet;

1. Antecedents processals

1.1. El 5 de setembre del 2025, la representació processal de la Sra. Paula Cristina Felisberto Da Graça va presentar una querella contra el batlle, Sr. Eduard Canut Quimesó, per la presumpta comissió d'un delictes de retenció de mitjans de prova i per un presumpte delictes de prevaricació d'autoritat.

1.2. El 19 de setembre del 2025, el Tribunal de Corts va dictar un autènticament mitjançant el qual decidia no admetre a tràmit aquesta querella i arxivava les actuacions com a diligències indeterminades, ja que els fets exposats en la querella no eren constitutius dels delictes denunciats.

1.3. La representació processal de la recurrent va formular un recurs d'apel·lació contra aquesta decisió, i, el 27 d'octubre del 2025, la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia va dictar un autènticament que desestimava aquest recurs i confirmava íntegrament la decisió del Tribunal de Corts.

1.4. El 19 de novembre del 2025, la representació processal de la Sra. Paula Cristina Felisberto Da Graça va interposar un recurs d'emparellament contra l'autènticament del 19 de setembre del 2025, dictat pel Tribunal de Corts, i, contra l'autènticament del 27 d'octubre del mateix any, dictat per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció, en els seus vessants dels drets a un procés degut, a obtenir una decisió fonamentada en Dret, a la defensa, a la igualtat d'armes, a un recurs efectiu, i a un jutge imparcial, reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

1.5. El 18 de desembre del 2025, el Tribunal Constitucional va dictar un aute mitjançant el qual decidia no admetre a tràmit aquest recurs per la manca manifesta de contingut constitucional.

2. Arguments de la recurrent

- La recurrent al·lega que l'aute impugnat ha aplicat de manera errònia i formalista la causa d'inadmissibilitat "*manca manifesta de contingut constitucional*", sense haver valorat adequadament la vulneració dels seus drets a un procés degut i a obtenir una decisió raonada, ni la incidència sistemàtica de les raons exposades per ella.
- Afirmar que en aquest cas, contràriament a allò que declara el Tribunal Constitucional, les vulneracions al·legades no són ni inexistents, ni aparents, sinó que constitueixen un debat constitucional real, cosa que impedeix la inadmissió *ab initio*.
- Segons el parer del Tribunal Constitucional la decisió objecte del recurs d'empara "*no pot ser titllada d'il·lògica, ni absurda, ni d'arbitrària*", ara bé, amb aquesta afirmació, el Tribunal Constitucional substitueix el judici d'admissibilitat per un judici anticipat de fons, cosa que contravé la seva pròpia doctrina, d'acord amb la qual: "*En fase d'admissió, el Tribunal no ha de determinar si la resolució impugnada és correcta, sinó únicament si la queixa plantejada és constitucionalment rellevant*" (sentència 2010-34-RE, i, sentència 2016-22-RE).
- Pel que fa a la seva actuació de mala fe, la recurrent considera que aquesta qüestió no és accessòria, sinó constitucionalment rellevant, perquè no només no ha estat sotmesa a contradicció, sinó que és una afirmació que no es fonamenta en cap prova i s'utilitza per justificar una decisió restrictiva de drets fonamentals. Tant la jurisprudència del Tribunal Constitucional, com la del Tribunal Europeu dels Drets Humans sobre la parcialitat dels jutges donarien suport a l'admissibilitat del seu recurs d'empara per aquesta sola qüestió.
- Així mateix, addueix que l'aute recorregut no analitza el fet que les jurisdiccions ordinàries han substituït l'estàndard de versemblança mínima per una valoració anticipada del fons i de la disponibilitat probatòria, sinó que assumeix com a correcta la valoració efectuada i, per tant, restringeix de manera desproporcionada l'accés a la justícia penal.

- Per tant, segons el seu parer, se li ha vulnerat el principi *pro actione*.

- En darrer lloc, considera que la inadmissió a tràmit del recurs d'empara impedeix qualsevol control constitucional efectiu de les vulneracions denunciades, considerant que una interpretació excessivament restrictiva de l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional vulnera el dret a l'accés al recurs d'empara.

- Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que admeti aquest recurs de súplica i que reformi l'aute del 18 de desembre del 2025, que declari l'admissió a tràmit del seu recurs d'empara i que, en el seu dia, atorgui les pretensions que s'hi contenen.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. En matèria de recurs de súplica, la jurisprudència d'aquest Tribunal ha establert de manera constant que aquest procediment permetia reexaminar la inadmissió a tràmit d'un recurs d'empara a la llum de la presentació per part del recurrent d'elements de fet o de dret nous respecte del recurs d'empara inicial (veg. per ex. recentment, les causes 2025-80-RE, 2025-84-RE i 2025-85-RE).

3.2. Aquesta jurisprudència també ha precisat que un element nou podia ser no solament un element que no havia estat evocat, sinó que no havia estat possible evocar en el moment del recurs d'empara inicial.

3.3. En aquest cas, si bé es pot entendre que la recurrent no comparteixi la nostra anàlisi de l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, això no significa que aquest argument s'hagi de considerar com a un element nou, ja que la presentació mateixa del recurs d'empara suposa que la recurrent el considera admissible en virtut de la Llei qualificada que s'acaba d'esmentar.

3.4. Tot i que això que acabem de dir és suficient per no poder tenir en compte aquest argument, també cal recordar que la decisió de no admetre a tràmit un recurs d'empara no pot ser adoptada sense un examen acurat de les argumentacions que li donen suport, i pretendre que aquest examen

constitueix un prejudicament duria, ja sigui a inadmissions sistemàtiques, ja sigui a inadmissibilitats arbitràries.

3.5. Per acabar, pel que fa a la resta dels arguments del recurs de súplica, aquests tampoc poden ser considerats com a nous, ja que són idèntics a aquells que fonamentaven el recurs d'empara.

3.6. Per tant, d'acord amb la jurisprudència d'aquest Tribunal, aquest recurs ha de ser desestimat.

Per tot això que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

Decideix:

1. Desestimar el recurs de súplica formulat per la representació processal de la Sra. Paula Cristina Felisberto Da Graça contra l'aute del Tribunal Constitucional del 18 de desembre del 2025 sobre la inadmissió a tràmit de la causa 2025-94-RE.

2. Notificar aquest aute a la representació processal de la recurrent, al Tribunal de Corts, a la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal

Acordat a Andorra la Vella, el 10 de febrer del 2026.

Joan Manel Abril Campoy

President

Pere Pastor Vilanova

Vicepresident

Jean-Yves Caullet

Magistrat

Víctor Torre de Silva López de Letona

Magistrat
